

der gælder for de næringsdrivende og dem, der drive særligt Haandværk osv.; thi der er et virkeligt Hul i Lovgivningen, som man bør søge at hjælpe paa, og om hvilket det kan siges, at Hjælpen her skulde komme snarest muligt. I øvrigt har det Forhold, som nu er fremhævet af det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgfreds (Wissen) været gjort til Genstand for Dmtale ved Lovforslagets Behandling i Landstinget, og en af Grundene, hvorfor der ikke i dette Lovforslag findes nogen Bestemmelse derom, er den, at det vil være saa overordentlig vanskeligt at løse Spørgsmaalet om, hvorledes man skal ramme den Hartkornsejer, som ejer Hartkorn i en Kommune uden at være bosiddende der. Jeg har selv bekræftet mig, ikke saa lidt med dette Spørgsmaal, og det er et af de vanskeligste Spørgsmaal, som man overhovedet kan indlade sig paa, og det tror jeg ogsaa nok vil blive erkendt, naar vi senere, som jeg selvfølgelig forudsætter, komme til at drøfte Spørgsmaalet i et Udvalg. Jeg skal straks pege paa, at saaledes som man stiller Spørgsmaalet i Almindelighed, nemlig at man vil ramme den Hartkornsejer, som ikke har personligt Ophold i Kommunen, gaar man ganske sikkert for vidt; man vil derved inddrage under Reglen tillige Ejeren af det Hartkorn, der er ubebygget, altsaa det Tilfælde, at en Ejendom har sit Tiliggende i mere end een Kommune, hvor Beboelsesbygningen findes i den ene Kommune tilligemed en Del af Jorden, men noget af Jorden ligger i en anden Kommune. Hvis man her vil gaa den Vej, som der tidligere er peget paa — og her sigter jeg navnlig til det private Forslag og den dertil hørende Beretning, som jeg omtalte før — at man vil give paagældende Kommuner Ret til at nedlægge Hartkornskatten for samtlige andre Stattebyere i Kommunen, men lade den blive staaende for den Stattebyer, der ejer Jorden, paa hvilken han ikke har Ophold, vil man aldeles sikkert begaa en Uretfærdighed. Man vil derved komme til at forhøje Hartkornskatten for den ubebyggede Jord og paa en saadan Maade, at det med Føje kan siges, at Ejeren ikke selv er i Stand til at unddrage sig den forhøjede Skat; thi man vil dog vel ikke forlange i et saadant Tilfælde, hvor Gaarden ligger i den ene Kommune og Jord i den anden, at Ejeren skal have Beboelsesbygninger begge Steder. Det er, altsaa et Forhold, han ikke kan reparere, og den Regel, man opstiller, vil føre til, at der bliver lagt en bestandig forhøjet Skat paa hans Jord, som ganske sikkert vil have til Følge, at Værdien af denne Jord forringes i Forhold

til Værdien af anden Jord i den paagældende Kommune, og dette er, som jagt, en Uretfærdighed. Jeg skal oplyse det med et Eksempel. Hvis vi gaa ud fra, at Hartkornskatten i disse Kommuner er 20 Kr., og at man ved at ansætte den i Henhold til de Regler, som skulle gives her, vil bringe den ned til 15 Kr., vilde Meningen i Reglen altid have ved dette, hvorledes man end i øvrigt vil modificere Reglen i det enkelte, at den paagældende Ejendom skulde vedblive at bære en Hartkornskat, som er 5 Kr. over den Hartkornskat, som andre svare. Disse 5 Kr. kan denne Mand ikke slippe for, han kan intet gøre for at slippe for den, og hans Jord vil saaledes i Fremtiden og i Sammenligning med anden Jord i denne Kommune faa en Byrde, der er 5 Kr. større end anden tilsvarende Jord. Jeg tror, som sagt, ikke, at man kan udvide Reglen saa meget, at man inddrager disse Forhold under Reglen, uden at blive uretfærdig. Noget anderledes stiller det sig, hvor det gælder om at ramme den Hartkornsejer, der har Beboelse i Kommunen, men ikke benytter Beboelsen. Der er Forholdet mere analogt med det, som Lovforslaget her omhandler. Om ham kan man nemlig sige, at han i hvert Fald kan flytte til Kommunen, hvormed Forhøjelsen i Skatten bortfalder. Men naar man nu vil forsøge paa at opstille Reglen, vil det ikke være gjort ved at ndtale en saadan almindelig Sentens som den, der blev udtalt af det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgfreds, og det er heller ikke dette ærede Medlems Mening, at man nemlig skulde kunne give Reglen det Udtryk, at Kommuner kan nedlægge Hartkornskatten, uden at Nedlæggelsen kommer den paagældende til gode. Naar man skal til at udføre Reglen i Detailler, skal man nok faa Vanskelighederne at se, som ganske simpelt komme deraf, at Hartkornskatten ikke er fikseret. Hvis man havde en fikseret Hartkornskat kunde en saadan Regel gennemføres uden nogen stor Vanskelighed, men da Hartkornskatten i Kommunen jo afhænger af Kommunens Udgifter og tillige afhænger af Forholdet, i hvilket Udgifterne fordeles paa de to Grundlag, Hartkornet og Formue og Lejlighed, vil man ved at gøre Bidraget fra den udenfogsboende Hartkornsejer fast, medens Hartkornskatten i øvrigt er bestaaelig, komme til en Uretfærdighed for den udenfogsboende Hartkornsejer. Ogsaa der skal jeg benytte det Eksempel, jeg brugte før. Lad os gaa ud fra, at Hartkornskatten er 20 Kr., og at man ved at benytte denne Regel, at Kommunen er berettiget til at fastslaa, at Halvdelen af